

زلزله بیاید بزرگترین بحران تاریخ رقم خواهد خورد

دکتر محرم محمدزاده، عضو شورای پنجم کلانشهر تبریز، نایب رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی و عضو کمیسیون برنامه و بودجه و دارای دکترای الکترونیک می باشد. وی مطالعات میدانی وسیعی در مورد فرهنگ آذربایجان دارد. در راستای پاسخ گویی به سوالات عامه افراد جامعه با ایشان به گفتگو نشستیم ایم که حاصل این گفتگو در ادامه درج شده است:

چه اقداماتی برای توسعه متوازن مناطق محروم انجام داده اید و چه برنامه برای اقدام دارید؟

قبل از پاسخ گویی به سوال شما با توجه به اینکه در ایام دهه فجر قرارداریم بنده به همه شهروندان عزیز این ایام را تبریک عرض می نمایم. اما در پاسخ به سوال شما اگر از بالای کوه عون بن علی به شهر تبریز نگاهی بیندازیم به طور واضح متوجه این مسأله خواهیم شد که تاکنون توسعه متوازن در شهر تبریز اتفاق نیافتاده است. ما شاهد توسعه شهر در قسمت های حاشیه نشین نیستیم شهر مانند موجود زنده است، که باید به طور مساوی و متوازن رشد کند اگر اینگونه نباشد شاهد رشد و پیشرفت شهر نخواهیم بود. توسعه نامتوازن شهر تبریز به بی برنامه بودن برخی مسئولین برمی گردد. اگر به دوران قبل و بعد انقلاب اسلامی نگاهی بیندازیم متوجه خواهیم شد که در همه دوران ها شهر فقط در قسمت های توسعه یافته رشد کرده و تمام سرمایه گذاری ها در این قسمت ها صورت گرفته است در حالی که در کشورهای پیشرفته توسعه براساس برنامه ریزی و تراکم صورت می گیرد برای احداث هتل، مجتمع تجاری و هر مکان دیگری به راحتی مجوز داده نمی شود مجوز احداث در جاهایی داده می شود که باعث توسعه بافت شهر شود. به طور نمونه مجتمع لاله پارک تبریز در قسمتی احداث شده که توسعه یافته بوده بنابراین این امر سبب می شود در جاهای دیگر توسعه اتفاق نیافتاده است. در حالی که احداث چنین مجموعه ای در جایی که توسعه یافته نبود سبب پیشرفت و جذب سرمایه گذار در آن مناطق می شد که این امر بسیار برای شهر مثر و واقع می شد. من از این اتفاق تأسف می خورم که تبریز شهر اولین ها بوده و الان شهر آخرین ها شده است. تبریز پتانسیل های لازم برای تبدیل شدن به یک برند را دارد ولی وضعیت فعلی شهر اینگونه نیست. ما در مناطق حاشیه نشین شهر، پارکی برای بازی کودکان، فضایی برای گذراندن ساعات سالمندان نمی بینیم. ما تعداد زیادی حاشیه نشین در شهر داریم باید در مقابل زلزله به فکر امنیت و جان آنها باشیم دولت باید زمین رایگان در اختیار این افراد قرار دهد مگر جان انسان ها قابل معامله کردن است. اگر در تبریز زلزله ای با ریشتر بالا رخ دهد در مناطق حاشیه نشین و بافت فرسوده چند صد هزار نفر جان خود را از دست خواهند داد پس بهتر است تمامی ارگانها، نهادها و مسئولین شهری و کشوری به فکر جان مردم حاشیه نشین باشند و تدابیر لازم را از همین الان به مرحله عمل برسانند.

در بخشی از سخنرانیاتان به ایجاد امید در شهر اشاره کردید لطفا در این مورد توضیح دهید؟

تعدادی از افراد در مردم ما نا امیدی ایجاد می کنند. مردم ما مردمی آگاه هستند از انقلابی که کرده اند ناراضی نیستند چون تصمیم درستی می دانند مردم ما از کارهای تعدادی از مسئولین، رشوه گرفتن بعضی کارمندا و مسئولین ناراضی هستند. هدف تعدادی از افراد ایجاد نا امیدی در شهر است. ما باید در کنار مردم باشیم و گوش شنوا برای شنیدن مشکلات جوانان و درد و دل های مردم داشته باشیم و به دنبال پیدا کردن راهکار برای مشکلات آنها باشیم نه اینکه نا امیدشان کنیم. نباید کسی که بازنشسته شده چندین پست داشته باشد و جوانی با تحصیلات عالی نه کاری و نه انگیزه و پولی برای تشکیل خانواده داشته باشد. در کشور ما با وجود نفت، گاز و ذخایر معدنی چرا باید جوانان ما بیکار باشند ما نباید به جای حل مشکلات آنها، نا امیدی در دل آنها به وجود بیاوریم. مردم از این کارهای ما ناراضی هستند. خوشبختانه اعضای شورای پنجم افرادی متخصص و با سواد هستند همچنین شهردار محترم ما یک شهرساز است که سال ها برای آبادی این شهر تلاش کرده و الان در همه برنامه های شهر شرکت می کند. ما باید مدیران غیر متخصص را برکنار کنیم نباید شاهد پرداخت ناعادلانه حقوق در کشور باشیم. این کارها باعث شده اعتماد ملت از بین برود. بنده از طریق روزنامه شما اعلام می کنم با همه رشوه بگیرها مبارزه خواهیم کرد مانند فردی که به جهاد می رود. هر کس در این شهر ربالی رشوه بگیرد نامش را رسانه ای خواهیم کرد. چرا باید در شهر شاهد پرداخت ناعادلانه حقوق ها باشیم، چرا کارگرانی که از صبح تا شب زحمت می کشند ماهیانه حقوق 1.5 میلیون دریافت می کنند ولی تعدادی در اتاق های دنج می نشینند و حقوق های بالا دریافت می کنند.

در مورد طرح "گوزل تبریزیم" و اقداماتی که در این زمینه صورت گرفته برایمان توضیح دهید؟ در سطح شهر شاهد جمع آوری باکس های سطح زباله هستیم آیا جایگزینی برای این باکس ها در نظر دارید؟

در ارتباط با سوال شما چون بنده عضو کمیسیون خدمات شهری نیستم نمی توانم در این رابطه اظهار نظر کنم. اما در ارتباط با صندوق صدقات تعداد زیادی از این صندوق ها در جای مناسب و با فاصله درست از همدیگر نصب نشده بودند باعث نازیبایی در شهر می شدند به طوری که ما شاهد نصب چندین صندوق صدقات در کنار هم در یک میدان و چهار راه بودیم. این صندوق ها در شهر ضروری هستند اما باید به تعداد نرمال باشند. در حال حاضر مردم بیشتر برای امرار معاش صبح تا عصر منزل نیستند و این امر باعث می شود هر زمانی که بتوانند زباله ها بیرون منزل بگذارند که اگر این زباله ها در ساعت معینی بیرون گذاشته نشوند، خود باعث نازیبایی در شهر می شوند. بنده به دلیل نبودن در کمیسیون خدمات شهری و اطلاع نداشتن از تفکری که در این تصمیم گیری وجود دارد در این مورد اظهار نظر نمی کنیم ولی امیدوارم تصمیمی که گرفته شده شهروندان را دچار مشکل نکند.

در کمیسیون فرهنگی و اجتماعی گلایه مند بودن هنرمندان را مطرح کردید چه برنامه هایی برای حمایت از هنرمندان جوان در نظر دارید؟

در شهر جایگاهی برای هنرمندان مشخص نشده، هنرمندان ما بیشتر اوقات پول نمی گیرند و این امر زندگی آنها را دچار مشکل کرده است. ما باید در برنامه فرهنگی سرمایه گذاری کنیم. چرا باید هنرمندان را با پیمانکاران روبرو کنیم این کار سبب می شود بسیاری از آنها پولی دریافت نکنند. باید به طور مستقیم با هنرمندان در ارتباط باشیم و آنها را حمایت کنیم و فرهنگسراها را برای تبادل افکار در اختیار هنرمندان قرار دهیم. چرا باید برای یک هنرمند پایتخت که با چند عکس مختلف جلب توجه می کند سالن ها پر شود و خیلی وقتها بلیط های آنها در بازار سیاه فروخته شود ولی زمانی که یک هنرمند آذربایجانی اقدام به همین کار می کند مردم استقبال نمی کنند. چرا ما از هنرمندان آذری که کسی توان رقابت با هنر و موسیقی آذری را ندارد استقبال نکنیم. با این کار عملا می خواهیم هنرمندان آذربایجانی را در هر زمینه ای حذف نماییم. باید سالن در اختیار این عزیزان قرار بدهیم نباید این اجازه را بدهیم تا هنرمندان شهرهای دیگر به راحتی مجوز اجرا بگیرند و هنرمندان ما آنقدر رفت و آمد کنند تا از ارائه هنر خود منصرف شوند. ما هنرمندانی مانند صمد رحیم زاده داریم که 25 سال سرودهای انقلابی برای کشورش خوانده و الان وضعیت خوبی ندارد. ما باید این هنرمندان را حمایت کنیم. بنده به عنوان نایب رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی به جد پیگیر مشکلات هنرمندان هستیم.

امروزه ترافیک معضل بزرگی است گریبانگر شهرهای بزرگ شده است چه برنامه هایی برای کم کردن ترافیک در سطح شهر در نظر دارید؟

ترافیک یک مسأله فرهنگی است، ما با عریض کردن خیابان ها نمی توانیم مشکل ترافیک را حل نماییم. وقتی شهروندی می بیند که وسایل حمل و نقل عمومی به راحتی در دسترس ندارد از ماشین شخصی استفاده می نماید که این امر مشکل ترافیکی برپایمان به وجود می آورد. وقتی ماشین ها را چند ردیف در خیابان ها پارک می کنیم، وقتی برای عبور از خیابان با وجود نرده و به جای استفاده از پل عابر پیاده از این نرده ها بالا می رویم با این احوال مشکل ترافیک حل نمی شود و 50 سال آتی هم همین روال را ادامه خواهیم داد. چرا باید زباله ها را تا مسافت های طولانی پشت ماشین جابه جا کنیم و وقتی در وسط خیابان می ریزد کارگران عزیز مجبور به تمیز کردن آن شوند و خیلی از حادثه ها در این راستا به وجود بیاید این ها بعدهای فرهنگی است که باید حل شود. چرا باید برای حمل و نقل عمومی مثل مترو و اتوبوس ساعت مشخصی نداشته باشیم وقتی شهروندی نمی داند چقدر باید منتظر وسایل نقلیه عمومی باشد وقتی ایستگاه های اتوبوس ما مانند کشورهای طراحی شده اند که برودت هوا ندارند چه انتظاری از شهروندان باید داشته باشیم که در این ایستگاه منتظر بمانند. این عوامل باعث استفاده از وسیله شخصی می شود که این امر مشکلاتی مانند ترافیک، آلودگی هوا و دیگر مسائل را به دنبال دارد.

به عنوان سوال آخر اگر حرفی ناگفته مانده بفرمائید؟

2018 به امر همگانی هست همه مسئولیم. اگر به فریاد این شهر نرسیم جوان ها در شهر نخواهند ماند. چرا شهری مانند تبریز با وجود داشتن پتانسیل های زیاد، کهنه شهر ندارد. ما باید برای 50 سال دیگر برای تبریز از خیابان شتربان تا میدان صاحب الامر کهنه شهر تعریف کنیم. این برنامه ها باعث جذب توریست می شود. هیچ شهری به اندازه تبریز بستر مناسب برای ایجاد کهنه شهر را ندارد. ما باید یکی از نماد های شهر را برای دنیا برندسازی کنیم. در شهر ما کی این اتفاق ها رخ خواهد داد. ما باید در مقابل این سوال ها پاسخ گو باشیم.